Λεμεσός 16.4.48.

Ἀγαπητέ μου κ. Μάλον,

Πρό χάρτια τό γράμμα σου. Δέν ἀμφέβαλλα καθόλου ὅτι θά ἀπολαύσω ἄξιο λόγο τῆς ἔρμης καί θέρας καλοσύνης διά τῶν ἀγαθῶν σου καλείδα πλάρο. Ὅλη ἡ ἀπαρχή ἐναντίον τῶν ἀρχῶν τῆς σοφῆς τῆς θεοσεβούσης ἐμᾶ λόου ἐσύ ὅσον τή τό ἐνημέσιον τό ὑπουῖον καθόλε παραπονοῦσι τή παραμόνα τῶν καλοσυνῶν ὁράσων τῶν ἀνθρωπίνων σου. Βεβαίως ἤξερα τήν ἐμπρακτικήν ὁράσιν τῶν φιλαλλήλων ἐναντίον τῶν ἀνθρώπων ἀφοῦ ἀπό τούς μαθητάς τή ἔγραφεν ὁ "Παραπράξις": Ὁ φασοκόμος ἀγαπᾶ σάν τό ἐνημέσιον ἑαυτόν!" ἀλλά τή ἰδική σου καλοσύνη ἦτα λόου καραβατική τή ἀνεπαρκῆ λόου τῶν ἐπιθυμιῶν ὥστε νά ἐπιβάλλεται νά ἀνησυχῶ ἐξ ὅλου τοῦ ἐνημέσιον τό ὑπουῖον εὑρίσκεται λίγα ἀπό ἐπιθυμίαν τή μετά τῆς ἰδέας σου πρός λόου.

Ἀπό τούς καθηγητάς κ. Κυπριανίδην μετά, ἔχω ἐνημέσιον ἀπάνω "τῶν κυπριακῶν παροιμιῶν" μου ποῦ ἐδημοσιεύθησαν ἐξ τό Β' λόγος τοῦ ΙΒ' τόμου τῆς λαογραφίας σ. 231-262, νά σοῦ τά δόσω γιά νά μοῦ τά ξέρω. Σοῦ δίνω ἀνεπιφύλακτες ἀρμοδιότητες γιά νά καλαλάβω. Γιά παίδι μεγάλη ποῦ ἐπιθύμει ἕνα ἀνεπιφύλακτο ἔρανό τή παρμιά ἐπιτυχημένη ἀπάνω τά ὁποῖα ἔλεγεν ἐξ τούς σχολείους, ἀπουσιαστικῶν δηλ. τῆς μεγάλης σου. Τίποτα δέν ἄκουσε ἀπό τούς καθηγητάς Κυπριανίδη ἀλλά ἔτσι νά μή ἔχαιρες τή ὄρεξη. Ἐπιτυχημένη ἀνεπιφύλακτο μήν τοῦ δόσεις ἀνεπιφύλακτες ἐπιφυλάξεις ἐν μέρει μου. Καλοβάλλεις ἐξ τούς κ. Κυπριανίδην τά σέβη μου τή εὐχαριστῶ διά τούς πόνους ἐξ τούς ὁποίους καταβάλλεσθε νά ἔχαιν μου. Φιλάρετον

[illegible].

R 25/4/48
B 5/5/48